

la farda

Revista de Salt

Any XXXVI. Núm 221 - maig 2005 - Preu 1,80€

CASAL DE JUBILATS

- Del 27 de juny al 3 de juliol de 2005. Excursió de set dies a Astúries. Preu: 465 euros (assegurança, IVA inclòs). Preu suplement per persona Habit. Individ. 125 euros. Dirigir-se al Sr. Carles Ros, telf: 972-23 47 04, per fer les reserves i pagaments
- Dia 26 de maig. EXCURSIÓ al Museu de les Mines de Cardona. Preu 29 €.

TEATRE DE SALT

- 6 de maig. "Cosa d'homes" de la companyia Lanòmina imperial. Preu: 12 euros. Hora: 22h.
- 20 de maig. Nass El Ghiwane en concert. Preu: 6 euros. Hora: 22h.

XIRUCAIRES

- 21 i 22 maig. Sortida nocturna d'alta muntanya (Zona Vallter). Aviseu abans del dimarts 17.
- 29 de maig. Sortida btt per les gavarres (Els Metges). Aviseu abans del dimecres 25.

BIBLIOTECA MINISTRAL

- 5 de maig: Audició Musical amb Natàlia Nadal. Musical del Barroc 20h
- 6 de maig: Contes d'arreu del món amb Joan de Boer del grup l'escarbat. 18h
- 20 de maig: Contes amd Dolors Arqué de la Cia. El Borinot Groc. "El negoci del microbi" 18h
- 29 de maig: Audició Musical amb Natàlia Nadal. El Classicisme 20h

BIBLIOTECA MASSAGRAN

- 3 de maig: Taller de novetats. 18,30
- 5 de maig: Audició Musical. En Pere i el Llop 18,30
- 12 de maig: Audició musical. Musiques d'escola 18,30
- 19 de maig Taller de novetats 18,30
- 26 de maig: l'Hora del conte 18,30
- 28 de maig: Taller de novetats. 11h

LA MIRONA

- 07/05 Bebe
- 13/05 Fundació Tony Manero + Movidas (Insomni 2005)
- 15/05 Digital 21 + Jellyfish Skies (Insomni 2005)
- 20/05 Nino Galissa
- 21/05 Mala Rodríguez (Insomni 2005)

LES BERNARDES
Exposicions

- Hien Cao i Jordi Oliveras, de Salt, Pintura de natura, gran format. Sales Central, Aguilera i Roca Delpech.
- Ramon Roig, de Terrassa, màscares, Sala El Porxo.

Cursets

- Curset de Gelateria, els dilluns 23 i 30, de 2/4 de 8 a 2/4 de 10 del vespre.

Les entitats que vulguin incloure les seves activitats en l'Agenda de La Farga, poden fer-les arribar al correu electrònic: farga@viladesalt.org

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** LANCIA

Índex

Agenda	2
Editorial	3
Entrevista	4
Opinió	6
Excursions	8
Cultura	9
Actualitat	11
Ensenyament	11
Opinió	14
Història	12
Col·laboració	13
Teatre	17
Notícies	17
Esport	18
Ciència	18
Cultura	20
Notícies	22
Música	23
Guia de serveis	24
Gastronomia	25
Demografia	26
Notícies	26
Poti-poti	27

Fe d'errades:
En la Farga
anterior l'article
de Mas Devesa
és de Borja
Querol i el del
canvi climàtic
de Manel
Torramadé Ors.

(≡) **A C P C**
Associació
Catalana
de la Premsa
Comarcal

Reciclatge

S'haurà d'insistir molt perquè els veïns s'adaptin o acceptin les noves ordenances sobre el reciclatge de les deixalles a l'hora de dipositar-les en els contenidors corresponents distribuïts per carrers i places. La comoditat o el tant-se-me'n-fot d'anys d'inèrcia, des del temps de deixar la galleda al pas de la porta fins arribar als dipòsits actuals, a més de la deixalleria, fa que ens costi acostumar-nos a certs canvis. Ja no som aquell Salt de 5.000 habitants; els blocs de pisos han aparegut arreu i l'evolució porta a situacions noves i les deixalles són el complement que fa que aquestes no parin de créixer. Què fem?, deixem que ens enterrin a tots o intentem reciclar-les en tot el que sigui possible? Penso que no hi ha dubtes i per si de cas, que les enraonades normes dictades per l'ajuntament, a part que tinguin el ressò necessari per a l'obligat compliment, caldrà aplicar sancions als infractors. Que no quedi per manca de decisió política, explicant bé que tant de bo que no recaptessin cap euro per denúncies de reciclatge perquè ningú no vulnerés la norma.

Un cas exemplar és el dels conductors de vehicles a motor. Prou que fa anys que s'està incidint en la prèdica de no córrer, de no veure alcohol si has de conduir, sancions exemplars; doncs..., a veure si entrem en raó quan ens buidin la butxaca i ens quedem sense carnet de conduir. No hauria de ser la millor solució, però sembla que fins que no s'imposen les sancions, no és massa l'atenció que hi posem.

Amb el reciclatge passarà el mateix; ja poden anar dient, que amb bones paraules s'avançarà poc. I aquí també, algunes ordenances dictades per l'ajuntament semblen més aviat desitjos que bones intencions. Si no es poden fer complir valdria més derogar-les, ja que només afavoreixen els infractors i sembla que inciten a la resta a no complir-les. Sí que necessitem unes normes de convivència per viure en comunitat, que abans de sancionar cal educar, però quan la transgressió és la norma no n'hi ha prou amb bones paraules i edictes per a qui no vol escoltar ni llegir. També cal dir que allargar dos anys la proposta de conscienciar els veïns perquè dipositin correctament les deixalles, s'assembla més a donar llargues a l'assumpte que ganes de solucionar-lo.

Doncs bé, diguem a l'ajuntament que no dicti normes per quedar bé, que quan una ordenança surti al carrer sigui d'estricta compliment, si no, el que fa és que els ciutadans perdin el respecte a les normes que siguin i li toqui el rebre a algun despistat que fa el que veu fer. L'autoritat s'ha de fer respectar - també amb el respecte degut -, perquè els ciutadans no tinguem excusa per infringir unes normes que ens han d'afavorir a tots.

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència

ANY XXVI NÚM 221 MAIG DE 2005

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
Passeig Verdaguier, 1

Tels 972 23 04 98, 972 23 85 78

A/e: farga@viladesalt.org

COORDINADOR: Ramon Torramadé

CONSELL DE REDACCIÓ: Joan Boada, Rafel Sala, Ramon Torramadé, Agapit Alonso i Pont, Salvador Sunyer, Carme Torrent, Joan Corominas, Agnès Cabezas, Lluís Mateu, Anna Clarà i Josep M. Pla.

COL·LABORACIONS:

Josep Boó, Ferran Márquez, Fermí Sidera, Oriol Pallàs, Delfi Nierga, R. Torga, Xevi de Vega, Josep Recasens, Toni Romero, Teresa Palomeras, Manel Torramadé.

PORTADA: Roses de maig (autor: R.T.).

MAQUETACIÓ: 7 de disseny

CORRECCIÓ: Toni Ruscalleda

DISTRIBUCIÓ: Josep Palmarola

ADMINISTRACIÓ: Rafel Sala

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-365-79

amb la
col·laboració de:

Generalitat de Catalunya

Ja es pot situar Salt en el mapa de la prehistòria de Catalunya

Nom: Pere Canton Playà
Edat: 52 anys
Professió: Tècnic de manteniment tèxtil
Nascuda a: Sant Vicenç de Castellet (Barcelona)
Resident a: Salt des del 1979
A més a més: Secretari de l'Associació d'Arqueologia de Girona.
Autor dels llibres: Catalunya i les seves monedes (1992), L'Òppida ibèric de Sant Julià de Ramis (1995), Les comarques gironines del Paleolític als Visigots (2001) i L'Aigua i els primers humans al Pla de Salt (2005)

Fins a la primera setmana d'abril, el Museu de l'Aigua va comptar amb l'exposició *L'Aigua i els primers humans al Pla de Salt*. A la sala del museu s'hi podia veure el resultat del treball minuciós d'en Pere Canton. En Pere, que ha treballat molts anys amb maquinària moderna, ha estat sempre un apassionat de la història. L'afecció i la perseverança han fet possible que d'entremig de piles de terra i còdols pogués reconèixer algunes de les primeres eines dels nostres avantpassats. El primer granet de sorra perquè, 300.000 anys després, s'expliqui l'existència de màquines com les que en Pere ha muntat i desmuntat tan-tes vegades en la seva professió dins la indústria tèxtil.

-El catàleg de l'exposició és el quart llibre que escrius sobre història. Sorprenentment, però, no ets arqueòleg...

-No. Sóc aficionat. En realitat sóc tècnic en manteniment tèxtil. He estat molts anys treballant a la Gassol de mecànic. Vaig començar de muntador a Manresa, ja que jo sóc originari de Sant Vicenç de Castellet. L'any 70 vaig venir a treballar per a la Coma Cros, però el 1976 vaig passar a la Gassol i va ser el 1979 quan em vaig instal·lar definitivament.

-I aquest interès per l'arqueologia et ve de petit?

-Sí, sí. El barber del meu poble, que era un home molt culte, em va introduir en el món de la numismàtica i a partir d'aquí va començar tot. De fet, el primer llibre que vaig escriure és *Catalunya i les seves monedes* (1992) i encara sóc membre de l'Associació Numismàtica de Barcelona.

-I també ets el secretari de l'Associació Arqueològica de Girona, tinc entès.

-Sí. De seguida vaig entrar en contacte amb aquesta associació i haig

de dir que he tingut la sort de tenir els millors mestres de l'arqueologia gironina: Josep Canal, que va fundar l'Associació el 1972, i Francesc Riuró. Des de l'associació he pogut escriure articles de prehistòria, numismàtica, història... També un llibre del poblat ibèric de Sant Julià de Ramis i un altre que és un recull de tots els jaciments de la província de Girona, des del paleolític fins als visigots. I bé, ara el catàleg d'aquesta última exposició on es pot veure indústria lítica¹ que s'ha trobat aquí Salt, al camí dels Carlins, d'uns 300.000 anys d'antiguitat.

-Aquesta exposició fa evident que, al contrari del que es pensava, la presència humana en aquestes contrades va més enllà dels ibers i romans. Explica'm com és el procés per esbrinar una cosa així. Algú té una sospita i es comença a investigar?, o com va?

-L'Associació ha descobert, investigat i publicat 27 jaciments arqueològics només en el que seria l'àmbit del gironès. Vull dir-te que hem estudiat molt el tema i és sabut que

els rius sempre han atret la presència humana. Aleshores, Salt queda en un lloc estratègic geogràficament i també per la proximitat del Ter, que en l'època que parlem arribava gairebé fins al carrer Major.

-De fet, el títol de l'exposició vincula directament l'aigua amb la presència humana: *L'Aigua i els primers humans al pla de Salt...*

-L'aigua és la font de la vida, ja ho va dir Tales de Milet fa 2.500 anys. I la seva presència explica moltes coses. Això era un àmbit ple d'aigua, com una mena d'aiguamolls, fins que va haver-hi un canvi climàtic que va eixugar una gran part de les terres i l'home va poder circular per aquesta plana, més a prop dels animals. Aquí on s'està fent aquest nou complex a prop de la zona esportiva, pel camí dels Carlins, hi havia un turonet on es devien instal·lar els grups humans que anaven de l'Alt Empordà a la Selva. Allí estaven a prop de la riera Massana, que passava per allí abans que fos desviada per fer l'autopista, però alhora quedaven resguardats de les possibles riades, que eren molt habituals.

De fet, tota aquesta plana ha estat formada per aportacions del riu.

-He llegit a l'exposició que a Salt hi havia hagut rinoceronts, ossos, tigres i lleons, hienes, elefants... És difícil d'imaginar!

-Amb aquest canvi climàtic que et deia, va aparèixer una fauna i una flora molt similar a la que es troba en alguns països selvàtics africans. De totes maneres, aquí, nosaltres només hem trobat indústria lítica, de restes fòssils d'animals no n'hem trobat absolutament res perquè el terreny ho desfà. No és una zona on la terra *guardi* les restes. Haurien de ser en una cova o un lloc preservat de les riuades que aquí han sovintejat. Les peces d'indústria lítica, que van sortir quan van fer un forat enorme per començar a construir el nou complex, havien estat tapades per 2 o 3 metres de fang de riu. Així, podem pensar que segurament va venir una gran riuada i ho va tapar tot.

-Així, a banda de llegir i investigar, també feu treballs de camp?

-No ben bé, perquè nosaltres no tenim permisos, això ho fan els professionals, però sí que hem trobat jaciments superficialment i els hem donat a conèixer. L'Associació d'Arqueologia de Girona ha donat a conèixer el jaciment de Domeny, el de Cartellà, etc. Tenim el suport de la Universitat Rovira i Virgili, i de l'Eudald Carbonell, que també és de l'Associació. De totes maneres, jo penso que quan vols conèixer un territori has de viure-hi i sentir-lo. Per entendre el passat no n'hi ha prou d'estudiar-ne les restes materials, cal trepitjar literalment els assentaments i, com fem nosaltres, intentar imaginar quins pensaments rondarien pel cap als primers pobladors de les nostres comarques.

-Una tasca per la qual cal llegir i rumiar molt. Moltes hores de feina, suposo.

-Moltes. Jo porto des del 1997 estudiant exclusivament el paleolític inferior. És un període on hi ha molts dubtes. Fins i tot per aquesta exposició vam tenir les nostres dificultats. El servei d'investigaci-

ons arqueològiques, en un primer moment, no donaven per bones les peces que havíem trobat.

-I com és això?

La veritat és que en ser aficionats no tenim tant de pes, però jo et puc assegurar que abans d'escriure una línia hi ha moltes hores d'investigació al darrera. El que escric ho faig amb molt de rigor. Per això, i pel suport que he rebut del professor de la UdG Narcís Soler, finalment ho han acceptat. El mateix va passar quan l'Associació va descobrir el Puig d'en Roca, un dels jaciments més importants d'Europa, que no s'ho acabaven de creure fins que no va venir Henry Lumley—descobridor de Talteüll—i va veure que eren bones i que calia seguir investigant.

-I hi ha força gent aficionada en aquest món?

-Amb aquesta exposició he tingut contacte amb la gent i he constatat que hi ha un veritable interès per als temes històrics i prehistòrics, per esbrinar els nostres orígens. Per això caldria acostar els nous coneixements científics i arqueològics a la societat. Cal una major socialització del coneixement, més lligams entre les estructures acadèmiques i les estructures de recerca. Hi ha molta gent aficionada a qui agradaria estar en contacte amb els professionals i que podrien aportar també els seus coneixements. Contràriament al que algú pot pensar, els aficionats no ens volem posar on no toca, sinó que fem els nostres estudis desinteressadament i només volem que el patrimoni es conservi, que no es destrueixi.

-On les vas trobar, exactament, aquestes peces?

-A q u e s t e s peces estaven entre les piles de terra extreta per començar la construcció del complex. Per això des de l'Associació també mirem de

reivindicar que cal posar remei a la destrucció sistemàtica dels jaciments arqueològics. Aquestes pedres que a primera vista poden semblar còdols mig trencats són les eines que alguns dels primers pobladors d'aquestes terres feien servir per tallar pells, carn, etc. I són unes restes importantíssimes perquè gràcies a elles podem dir que per aquí hi ha passat l'*Homo Heidelbergensis*, el pare dels *Neanderthals*.

-Aquests homes, però, no eren de la mateixa branca que l'*Homo Sapiens* del que descendim nosaltres, no?

-No, són dues branques biològiques diferents. L'*Heidelbergensis* ve de l'*Homo Antecessor* que, segons els investigadors d'Atapuerca, és el primer que va passar per territori espanyol fa gairebé un milió d'anys i que després s'extingirà. Nosaltres, l'home modern, venim d'una branca diferent que ve de l'Àfrica i que ja existia fa 200.000 anys.

-Així es pot dir que el Gironès és important a nivell arqueològic?

-Sí, importantíssim. El que passa és que és desconegut i, a més a més, sempre tendim a valorar més les coses de fora, però, caram, aquí hi ha jaciments molt importants! Amb aquesta exposició he volgut reivindicar una mica això, també. Jo vaig tenir molta il·lusió quan vaig trobar les restes d'indústria lítica, perquè d'aquesta manera ja es pot situar Salt en el mapa de la prehistòria de Catalunya.

Agnès Cabezas

¹ Matèria primera lítica transformada per obtenir eines.

Si aquesta febre constructora només passes a Salt podríem aplicar aquella dita que diu que *n'hi ha més a fora que a dins*, però no, el mal no ve d'Almansa, és més recent i com una pandèmia s'ha escampat per tot el territori. Camineu pels carrers de Salt i veureu cases enderrocades i, si no fos perquè són seleccionades,

semblaria que ha passat un mal gam. No, no és així; resulta que el pam de terreny puja com l'escuma i resulta més econòmic comprar una casa per enderrocar-la que algun terreny que encara queda per edificar. Els constructors d'habitatges deuen saber el que fan i l'economia de mercat ho suporta, però hom no pot deixar

de pensar: com és possible que es paguin 100 milions (ho direm en ptes. perquè és més entenedor) per una casa nova, de 12 m de façana, sense estrenar, que va ser construïda fa 20 anys amb bons materials, i ara el motiu de la compra sigui per enderrocar-la i fer-hi pisos? Una casa de planta baixa i pis que en tres anys ha passat per

tres mans, dels 40 milions primers ha passat als cent pagats per l'empresa constructora que pensa fer-hi pisos. Ara podrà tenir dues plantes més, que, comptat i debatut, aquests diners s'hauran de repartir entre 8 residències, amb el resultat de 12'5 milions, solament pel cost del solar per cada pis. A quin preu s'han de posar al mercat aquests habitatges?

Com que ja tinc molts anys, aquests preus m'esgarriren; però es veu que dec estar fora d'òrbita o les hipoteques són el manà caigut del cel que fan possible, per a mi, tanta disbauxa. I penses: d'on surt tanta gent per omplir tants pisos nous? No ho sé; però si fos a Salt sol encara rai, mires l'entorn i pertot arreu les grues són les acaparadores del paisatge. Espero que tot tingui la seva explicació i sigui una normalitat que un dia sigui capaç d'entendre.

Camina Mira i Observa

De veritats a dogmes

De veritats tots tenim les nostres; per tant, no m'agrada fer ús d'aquesta simbologia i més aviat em decanto pel raonament. Anem al gra, parlem del Pla Vallvera-Sitjar. Jo parlo amb uns raonaments, segur, que molt particulars, que són els que em dicta l'experiència. D'aquí a 25 anys en parlaran els que hi siguin, però ara és l'hora de prevenir i em sembla que s'està cometent un disbarat amb aquest intent d'omplir de ciment el sud de la població. Massificant, més ben dit. El que no entenc és que al mas Sitjar el propietari hi pugui fer qualsevol cosa, quan dret a llei, l'edifici està protegit: una granja, una discoteca, un magatzem de ferralla,... ? Correcta la cessió al municipi, però continuo pensant que ens han regalat un mort si comptem amb la despesa que representarà donar-li qualsevol utilitat, sigui municipal o de la institució que sigui, i tampoc

es pot esperar massa per no veure-hi un munt de runes.

Amic Joan, en el que no puc estar d'acord de cap manera és quan dius: "... que ens hem de negar a ser un poble només per a pobres". Primer de tot penso que els pobres són persones que, catalogades econòmicament, poden crear un cert rebuig a segons qui, però penso que tenen el mateix dret que qualsevol ric a tenir un sostre on aixoplugar-se. De sempre i que per molts anys sigui, Salt ha estat un poble de treballadors i en més d'una ocasió han vist més sovint el sol que el pa, per tant, tractem-los amb la dignitat necessària perquè puguem viure en harmonia. No és que hàgim d'importar pobres econòmics, que a Salt, a part dels que ho són de solemnitat, si mirem les butxaques dels joves que

s'emanciparien molt a gust de la família, als preus que se situen els habitatges, la pobresa de la pobresa l'està creant el mateix sistema, que som tots nosaltres. Els polítics han de pensar en el poble i sobretot en els més necessitats, que el sistema econòmic ja vetlla per a ell, i penso que qui no ha tingut la sort, pel motiu que sigui, de situar-se en la normalitat d'aquesta societat de consum, se li podria donar un cop de mà, i una forma de fer-ho seria promoure i construir habitatges al seu abast.

Ramon Torramadé

La revista la Farga del passat mes de febrer, Joan Boada contestava un escrit anterior de Ramon Torramadé i feia una sèrie de consideracions per explicar, segons ell, les veritats sobre el Pla Parcial Vallvera Sitjar.

Cal dir, però, que aquestes veritats només ho són a mitges i amb aquestes mitges veritats ens vol convèncer d'unes actuacions i d'unes decisions que no fan cap favor al nostre poble.

En primer lloc voldria dir-li que l'argument "que la densitat de 30 habitatges/ha comporta pisos excessivament extensos", és totalment fal·laç, ja que dona per suposat que hi ha necessitat d'es-

Boada, els trets no van per aquí. L'objectiu dels promotors és fer-hi 400 habitatges més per, senzillament, guanyar-hi més diners. A ells els importa poc que Salt sigui el municipi gironí amb més densitat de població.

També parla de la compensació del Mas Sitjar. Un regal enverinat, ja que era una masia protegida que per poder-hi fer qualsevol cosa necessitava el vistiplau de l'ajuntament, que per això estava protegida. Ara, amb la nova situació, requerirà una forta inversió municipal per la seva rehabilitació quan el nostre poble està mancat de serveis molt més necessaris que requereixen l'atenció dels

gestors públics.

Trobo totalment desafortunada l'afirmació on ens diu "que ens hem de negar a continuar essent un poble només per a pobres". Realment creu que Salt és un poble només de pobres? Quan vulgui, donarem un cop d'ull pel món que ens envolta i aleshores parlem de pobres

i de pobresa. En cas que arribéssim a la conclusió, cosa bastant improbable, de considerar que Salt és un poble de pobres, com a mínim siguem honorats. Si amb alguna característica ens hem distingit al nostre poble és el de ser gent treballadora i per molts anys ho puguem continuar sent.

Per acabar, penso que, són bastant imprudents els darrers comentaris sobre diàleg i oportunitat per a l'entesa fets pel Sr. Boada.

Quan es porta la modificació del

PLA GENERAL D'ORDENACIÓ URBANA (PGOU), aprovat només feia tres anys per consens de la totalitat dels grups polítics del nostre consistori, a un Ple extraordinari, dues hores abans que entri en vigor la nova Llei 10/2004 d'Urbanisme del Parlament de Catalunya que va ser aprovada per la majoria de grups polítics del Parlament, entre ells el seu, Sr. Boada, és símptoma de poques ganes de dialogar.

Quan immediatament després del Ple Municipal, la Junta de Govern del nostre ajuntament, convocada en caràcter extraordinari, aprova inicialment el Pla Parcial esmentat del Sector Vallvera Sitjar, és poca oportunitat per l'entesa.

Quan no es té cap escrúpol per fer servir tot tipus de pressions per aconseguir un vot necessari, en aquest cas del PP, per tirar endavant aquest projecte, davant la negativa de la resta de forces polítiques, són nul·les oportunitats per a l'entesa i el diàleg.

Sr. Boada, aquesta és una crítica saludable, basada en veritats, i que esperem sigui presa en consideració. Hi ha altra gent que també té tota la informació i veu les coses diferents a vostè, i que sense prejudicis ni demagògies està disposada a seure i tornar a parlar del que és el millor per al present i futur del nostre poble.

Delfi Nierga i Bartrina.

Regidor de l'Ajuntament de Salt del Grup Municipal Socialista (PSC-CPC).

gotar el volum màxim edificable i s'oblida que l'empresa promotora, si considera que els habitatges tenen una superfície excessiva, sempre té la possibilitat de fer-los més petits sense necessitat d'esgotar el volum edificable, ni canviar la densitat prevista inicialment. Tampoc ens diu el Sr. Boada que aquests 140 metres quadrats són "bruts", ja que s'hi comptabilitzen els metres quadrats corresponents als elements comuns de l'edifici, la qual cosa fa que, a la pràctica, els pisos tinguin poc més de 110 metres quadrats útils. Amb la modificació aprovada, els habitatges de 105 metres quadrats "bruts" tindran una superfície de 85 metres quadrats útils.

Que no n'hi ha prou de pisos petits a Salt? No ens enganyem, amic

Excursió a Montserrat

Aquesta sortida realitzada el dijous 17 de març a Montserrat és, sense cap dubte, una de les més engrescadores fetes pel grup d'excursionistes del Casal, ja que des de fa molts anys no ens oblidem de "peregrinar" i acostar-nos a fer una visita passatgera a la nostra venerada "Verge Moreneta", patrona de Catalunya, volguda i estimada pels catalans i no catalans.

Amb un temps emboirat i no gaire fred, sortim a les vuit en punt del matí, en dos autocars amb vuitanta-sis persones, en ruta cap al nostre destí, passant per l'eix, itinerari més adequat, per lliurar-nos de les cues i embussos que es formen entrant per Barcelona. Pel camí, s'aclareix el dia i podem contemplar una bellíssima perspectiva dels cims empolsats de neu de les muntanyes del Montseny. A prop de la ciutat de Vic, tornem a tenir la boira de nou, com a company de ruta, però més tard ens deixarà i sortirà el sol, que ens prodigarà un temps esplèndid, amb un canvi de temperatura beneficiós, molt apropiat de la primavera que tenim a les portes.

Arribada a Monistrol-Vila a l'hora prevista, per anar a agafar el nou Tren Cremallera que ens portarà fins a l'estació de Montserrat, que és el final de trajecte. Fent història de l'antic tren cremallera, moltes persones recorden i molt més la gent gran, el tràgic accident ocorregut el juliol de l'any 1953, que desgraciadament va costar la vida a

molts excursionistes. Aquesta línia va ser clausurada el maig de l'any 1957. Quaranta-sis anys més tard, l'11 de juny de 2003, s'inaugura el Nou Cremallera de Montserrat, on trobem una estació moderna, els trens ben dissenyats, un recorregut per mig de roques i barrancs, ponts renovats, amb unes panoràmiques meravelloses, per un indret de vies que s'enfilen fins arribar al monestir. Una de les finalitats primordials que assumeix el tren cremallera en el seu transport és la de respectar el medi ambient, descongestionant la gran afluència de cotxes i autocars que col·lapsen els accessos i l'aparcament. Comenten que els grans poetes Goethe i Frederic Schiller van escriure poemes sobre aquesta muntanya de Montserrat, que avui en dia s'ha convertit en el principal atractiu de Catalunya. Degut al bon temps que feia, ens vam trobar amb molts visitants de diferents països, no faltant els estudiants i altres excursionistes també jubilats i no jubilats. Hi ha cabuda per a tothom.

Seria una falta de delicadesa i cortesia per la meua part, no dedicar unes ratlles del meu escrit a la Verge de Montserrat. Aquesta imatge és de talla romànica. El color fosc de Nostra Senyora de Montserrat s'atribueix al fum de

les innombrables espelmes i làmpares que durant segles s'han encès davant de la imatge dia i nit, i amb virtut d'aquesta coloració l'invocuen amb amor i devoció com la Verge Moreneta. Segons conta la llegenda, un pastor, a prop de Montserrat, descobriren la imatge de fusta dins una cova, enmig d'un resplendor misteriós i cants angelicals. Va quedar dipositada dintre una ermita, no gaire lluny d'on es va trobar, fins a la construcció de l'actual monestir benedictí. No crec que us hagi dit alguna cosa nova en aquesta narració, amics lectors, ja que tots coneixeu la història d'aquesta estimada Verge de Montserrat, però havia de fer-ho i escriure per a la meua satisfacció personal.

Temps per escoltar el Virolai i a continuació una curta passejada fins als aparcaments, per trobar-nos amb els autocars que ens portarien a dinar en un restaurant no gaire lluny de Monistrol. A la tarda, per complir el programa, una miqueta de ball per als excursionistes més agosarats i la resta a fer una passejada per l'entorn, fins a l'hora prevista de tornada cap a Salt.

Al donar per finalitzada aquesta crònica, voldria fer-vos un petit aclariment, que segons com vagin les votacions per a president del Casal el dissabte 2 d'abril, un servidor deixaria de fer aquestes senzilles cròniques de les sortides excursionistes. No obstant això, vull que sigueu coneixedors que el dijous 21 d'abril hi ha programada una excursió per anar a visitar les Gorges de la Fou, a França.

Ferran Márquez i Morgade

Cada mes escollim i llegim un llibre que després comentem entre nosaltres en la reunió que fem per a valorar-lo; en aquesta ocasió va ser El Fill de l'Acordionista de Bernardo Atxaga. Aquests són alguns dels comentaris expressats.

Un llibre que m'ha donat a conèixer costums i ideologies polítiques basques..., les vivències que tenen a la infància i de quina manera s'enfronten a l'adolescència (feixistes-republicans), les dures vivències a la presó i com i qui va delatar els terroristes. Me l'he llegit a gust i no ha estat una lectura lenta.

ANNA

Un reflex molt interessant d'un època i d'un país (Euskadi) i tota la situació que porta als adolescents a convertir-se en terroristes. De tota manera el llibre m'ha semblat una mica lent.

ROSA

Una mirada tranquil·la als joves bascos, la seva descoberta de les realitats de la vida ...

ANNA

Lectura apassionant de l'adolescència, de la descoberta, de l'entrada traumàtica al món adult, amb la pèrdua de la ingenuïtat que sol acompanyar cada desvetllament. Però també un llibre d'una realitat concreta, el País Basc, i també d'amor a la seva llengua.

BIBIANA

Un meravellós viatge al País Basc i a l'adolescència a través del vol d'una (mitxinica), papallona.

MARIÀNGELS

L'autor d'Obabakoak, la gran novel·la del món simbòlic de l'imaginari dels bascos, ens explica en aquesta història el fet universal del pas de l'adolescència al món adult en aquelles valls que ja coneixíem per altres obres de l'autor.

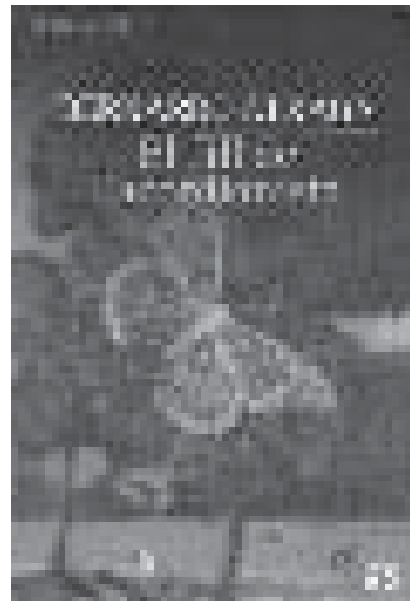
JORDI

L'he trobat de lectura lenta.

JOANA

Em quedaria amb el principi i el final. De totes maneres l'he trobat una mica lent.

ISABEL

Un dels temes que tracta i m'ha colpit és el del tema de la mort des de dos punts de vista; la mort natural i la mort a causa de la guerra. També la reivindicació de la llengua, ...etc.

MAITE

Un llibre que explica la història d'uns joves del país basc en una època concreta que encara continua. Un llibre amè que l'he llegit sense saltar-me una pàgina.

RAMON

R. Torga

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels 972 20 88 54/972 20 13 55
Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Païssos Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

Impremta JOAN
El seu servei del 1963

segells de goma
impressió comercial
impressió digital

Països Catalans, 126 - Tel/Fax 972 23 60 05 - 17190 Salt

Amb aquest títol s'ha engegat a Salt una iniciativa per activar un Pla Local de Formació d'activitats comunitàries. La participació fou prou important com per pensar que hi ha una voluntat col·lectiva per intentar crear una dinàmica de superació del pessimisme que es detecta en l'àmbit global de la població, sobretot en àrees socials, de salut i ensenyament.

Els temes tractats foren generals, però més específicament: El Territori-Urbanisme, Les Persones, Economia i Treball, L'Educació, La Salut, Els Serveis Socials, Cultura i Lleure, Esports i Xarxa Associativa i Participació. 100 apunts de la realitat de Salt.

Distribuïts en comissions i potser amb un temps massa limitat (5 hores amb un petit descans, el matí del dissabte dia 9, a la Coma i Cros), es va intentar exposar una realitat que entre tots hem de fer el possible per redreçar-la i, a partir d'unes propostes

que van quedar recollides i discutides i aprovades al Plenari, es va veure la necessitat de fer-les públiques per intentar involucrar els responsables de les institucions perquè aportin els recursos necessaris, ja que aquest voluntariat, que vol treballar per aconseguir una millor qualitat de vida per als residents (tots) de Salt, no en resulti decebut i pugui projectar -amb la il·lusió necessària-, i transmetre aquesta inquietud a la resta de la població.

Ha estat un primer contacte que es

repetirà en trobades successives per concretar les necessitats prioritàries, que són moltes. Ara bé, va quedar clar que Salt necessita un canvi de rumb per desmarcar-se d'una realitat creadora de malestar.

Ramon Torramadé

ensenyament

Musical IES Vallvera

que ens presenten aquest curs 04-05, anomenat "Entre dues aigües", on s'ha utilitzat com a argument la redacció d'una alumna que va ser premiada en el concurs de narrativa que cada any organitza el Museu de l'Aigua.

Els alumnes de secundària pugen a l'escenari del teatre municipal de Salt,

reografia, adaptacions musicals, etc. Sense anomenar les reunions d'aquests professors amb els mestres de les escoles de primària convidades, que suposen un apropament entre els diferents professionals encarregats de la formació musical dels alumnes de la vila i que tots valorem molt positivament.

A més, cada mestre convidat rep un dossier amb l'argument de l'obra, les partitures, les lletres de les cançons i un munt d'activitats pensades per les edats dels nostres alumnes, juntament amb un CD on hi ha l'enregistrament de les cançons i un DVD amb l'enregistrament de la darrera representació.

Tot un espectacle al qual assistim tota l'escola i hi col·laborem amb molt de gust.

Xevi de Vega

Especialista de Música

CEIP S. Santaló

Al CEIP Silvestre Santaló estem molt ben acompanyats, ens envolten dos IES, Vallvera i Salvador Espriu, i el CEE La Maçana.

Anualment, l'IES Vallvera organitza un musical amb els alumnes d'ESO. Són adaptacions de musicals tan coneguts com "Cats", "Mar i Cel", "Newspapers" (entre molts d'altres) o fins i tot de creació pròpia com el

acompanyats en algunes escenes pels de cycle superior de primària que sempre són convidats a participar activament en el desenvolupament de l'obra (no oblidem que compartiran escenari amb exalumnes del seu centre). Tot un muntatge digne d'elogi si tenim en compte l'organització que suposa coordinar les diferents àrees per elaborar vestuari, decorats, co-

Repasant la premsa del passat

En dies passats ocorregué a SALT un fet molt curiós. En virtut de les recents disposicions governatives, els establiments que expedeixen vi hauran de tancar a les 10 de la nit. Els edils del poble, volent fer complir les ordres, sortiren a tres quarts de deu a fer una volta, i aviat trobaren alguns que anaven descrivint totes les figures geomètriques. Al demanar-los que s'aturressin seguiren caminant amb pas ferm sense fer cas a l'autoritat, en menys de dos minuts els portaren a la garjola. Un cop en presó es confongueren els uns amb els altres, ja que sembla que anaven tots beguts. Al final l'autoritat quedà tancada amb els immorals. Tot-hom es queda meravellat quan al dia següent es conegué la notícia. El Norte -1 de desembre de 1896

Impulsat per la necessitat i guiat per un esperit justicier, considero útil cridar l'atenció de les persones de nobles i generosos sentiments, i en particular als treballadors. A la fàbrica que en aquest veï-

nat de SALT té establerta el Sr. Mullera es falta obertament a la Ley de los Trabajadores, ja que hi treballen nens i nenes menors de l'edat reglamentària. A més, el treball en aquesta fàbrica dura CINQUARTS d'hora més que l'hora prefixada per la Llei, i als obrers se'ls descompta del seu miser jornal una quantitat per a la neteja dels excusats. Això és repugnant i depressiu, il·legal i antihumà. Sobre això crido l'atenció del senyor Governador, President de la Junta Provincial de reforma. (un explotat). El Ideal, 26 de juliol de 1903.

La Seva Altesa Reial sereníssima Sra. Dª Isabel Francisca de Borbón y de Borbón., després de visitar Girona emprengué la seva marxa cap a SALT, on sabem que es detingué uns moments per a ser saludada per les autoritats locals, la família del Marquès de Camps (que estiuejava en una finca seva d'aquest poble) i les persones de significació del mateix, continuant cap a Anglès, cap a Olot i Sant Joan de les Abadesses. Heraldo de Gerona-25 de Juliol de 1912. Girona, a 21 de juny de 1917.

Vist davant aquest Tribunal del Jutjat de l'Audiència Provincial, per la causa de robatori consumat. Ramon Viñolas Grau, natural de SALT, solter. D'ofici carboner, sense instrucció, amb bona conducta i presó provisional.

Resultant que és culpable d'haver entrat amb una clau falsa a la casa que habitava Mercedes González Castillo en el poble de SALT i que s'apoderà de quatre llençols, una camisa, una samarreta i uns calçotets, essent tot junt valorat en SET PESSETES, ocorrent el fet el dia 11 d'octubre de 1916. Que hem d'absoldre i absolem l'acusat dels delictes de robatori, en grau de temptativa, declarant les costes d'ofici. -(Arxiu Provincial, llibre de Sentències, capsa 821).

El veí de SALT Antoni Brugués, propietari d'una botiga de comestibles, quan tornava del camp amb el seu carro, va perdre l'armilla, en una butxaca de la qual hi havia 500 pessetes. Més tard el Sr. Brugués va trobar la seva armilla, però sense els diners. L'autonomista - 10 de febrer de 1936.

Textos recuperats per

Josep Recasens i Adroher

El tancament de caixes

Amb aquest nom es coneix un moviment de protesta polític i fiscal anticentralista, protagonitzat pels comerciants i industrials de Barcelona el 1899. Els pressupostos presentats pel ministre d'Hisenda d'aleshores, Fernández Villaverde, per sufragar les pèrdues econòmiques de la guerra de Cuba, representava un fort augment dels impostos. La protesta l'inicià el juliol la Lliga de Defensa Industrial i Comercial, amb la con-

signa de no pagar la contribució. Aviat, com una taca d'oli, el moviment s'estengué a un gran nombre d'entitats.

Quan, vençudes les pròrrogues, el govern procedí als embargaments, l'Alcalde de Barcelona, el doctor Robert, s'hi oposà i dimití. En senyal de protesta, els comerços tancaren. La resposta del govern fou la suspensió de les garanties constitucionals, fet que provocà la dimissió de Manuel Duran i Bas,

ministre de Justícia. Finalment, el 27 d'octubre, fou declarat l'estat de guerra i s'empresonaren alguns comerciants. El moviment cedí el mes de novembre, però l'opinió pública considerà un èxit la protesta davant un govern que no representava els seus interessos. Això consolidà la base social que formaria la Lliga Regionalista el 1901.

J.C.L.

Fa temps vaig fer un escrit on explicava els meus inicis dins del món de la sardana. Aquell escrit no va tenir un final, ja que aquella història va continuar i avui encara continua, perquè encara estic vinculada a Salt Sardanista. La sardana fa molt de temps que està en perill, però fins ara no me n'havia adonat. Després d'anar a les trobades infantils i observar al meu voltant, puc concloure que falta gent i no només sardanista, sinó gent amb voluntat per poder aguantar la responsabilitat d'una colla sardanista.

Per poder incentivar els més petits i els joves, s'hauria de fer alguna campanya a les escoles per donar a conèixer la situació crítica de la nostra dansa més popular i donar-los ganes de col·laborar i ajudar-nos a mantenir una de les nostres danses més populars. També caldria més suport per part de les administracions per fomentar aquesta tradició i donar-nos més facilitats en finançament, espais, patrocinadors...

La sardana s'està morint, com podem ajudar-la? Fem una reflexió interior i mirem tot el que diem sobre la nacionalitat catalana, balls, tradicions, menjars... hem de mirar d'ajudar tant com es pugui aquesta nacionalitat. Enfoco aquesta refle-

xió però tampoc vull treure importància a les altres tradicions. Però caldria fer un esforç per donar empenya a totes aquestes tradicions mil·lenàries que ens fan sentir més catalans i s'estan extingint.

Amb aquesta reflexió no vull crear un nacionalisme català, on es mirin els orígens per esser realment català. El millor seria que cada un de nosaltres miréssim de ser-ho més ja que vivim a Catalunya i hem d'ajudar a que s'escampi aquest sentiment.

Finalment dir que per sentir-nos-hi no hem de menysprear les altres nacionalitats, no cal fer distincions ni veure com a millors ni pitjors els diferents costums, religions, cuines... Tots som iguals!

Anna Clarà i Roura

Des del tren

Cròniques d'un de Salt que treballa a Barcelona. 7/4/05

Estic pensant que ara ja fa molt de temps que, cada dia, em desplaço en tren de Girona a Barcelona. Molta gent em pregunta que per què no me'n vaig a viure allà... No tinc una resposta contundent. Hi ha gent que diu que no viuria a Barcelona per res del món, però també n'hi ha molta que no viuria a Salt per res del món, però jo no penso ni una cosa ni l'altra. Ben mirat, gairebé tots els meus amics de l'institut Salvador Espriu han marxat a viure a altres llocs, per motius ben diferents. Uns perquè la feina els ha condicionat. Altres perquè s'han casat amb no sé qui de no sé on. I alguns perquè Salt no els hi agradava gens. Em sembla que avui dia és molt difícil tenir un sentiment de pertinença arrelat a algun lloc. Les coses canvien tan ràpidament que no ens parem a pensar qui som ni què fem.

Ahir a la tarda, a l'estació del passeig de Gràcia, una senyora molt gran em va demanar tres cops si per allà passava el tren que va a Figueres. De seguida em va confessar que tanta gent l'ataba-

lava, que no estava acostumada a agafar el tren. Em va fer pensar en la meua àvia. La meua àvia té més de 80 anys i encara viu sola. Quan parlo amb ella (molt menys del que hauria de fer, ho reconec), m'explica el seu patir per tants de canvis que no entén. Diu que no anem bé. Que abans, amb els pocs estalvis que tenia a la caixa li donaven uns quants interessos per acabar d'arrodonir el mes. Que quan una persona gran passava per la vorera els altres li cedien el pas. Que la gent quan es creuava pel carrer se saludava. Que no hi havia tants estrangers.

Jo li explico que això no és bo ni dolent, que els temps canvien, que a tot Europa fa molts anys que hi ha una forta immigració, i que això ajudarà a fer créixer els països i que al final tots hi sortirem guanyant. I que pot ser no hem d'esperar que l'altre ens saludi i saludar nosaltres primer... Però em penso que no m'escolta.

Segueixo donant-li voltes al perquè no me'n vaig de Salt. Perquè jo no he estat mai vinculat a cap associació ni col·lectiu de la vila a on crear vincles. Sí que hi he vis-

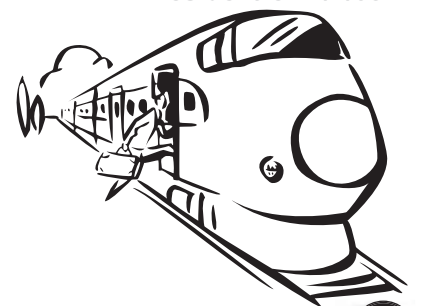
cut sempre, però ara que hi penso, només per anar-hi a dormir. Excepte els pocs anys en què vaig estar a l'Institut Salvador Espriu, la meua vida social a Salt es limitava als pares i als avis que encara hi viuen. Després vaig estudiar a Barcelona, i ara també hi treballa. Suposo que el que m'agrada són alguns detalls, coses petites, que si no hi parem atenció no les veiem... El barri vell, passejar per les deveses i veure els canvis en cada estació, els veïns, i una cosa que trobo a faltar molt però que recordaré sempre, el pa de la fleca de can Masó i la Pepita i en Pau.

Aquí als seients del costat hi ha uns senyors que m'han distret. Estan parlant de la mort del Papa i de política. Quina combinació...

De moment em quedo a Salt.

Toni Romero i Soler

Des del tren 7/4/05

Tots els treballadors que s'han hagut de guanyar la vida amb un treball assalariat saben que, a grans trets, hi ha dues menes d'amo: uns són els que pensen que l'empresa és l'expressió d'aquella màxima que diu que la unió fa la força, i que per fer pinya, a l'empresa, allò que cal és tenir els treballadors contents, i res millor per a això que oferir-los una feina estimulants i un sou més estimulants encara; això és, des del punt de vista estrictament empresarial: que un treballador content rendeix més i millor. Per contra, hi ha el tipus completament oposat, aquell empresari que li agrada que li diguin amo, i que, efectivament, té tendència a considerar-se amo de persones i hisendes, i gairebé de la vida —en alguns casos la vida privada i tot— dels seus treballadors, i que pensa que com més collats els tingui, com més curt els tingui lligats, i com més els exploti, millor ho tindrà per dominar-los i assegurar-se d'ells la necessària submissió; en un mot: els treballadors, com més putejats, més de bon manejar, no fos cas que se t'enfilessin a la barba...

Els amos que té Catalunya (entre les nacions del món també funciona la diferència de classes, amb la diferència que aquesta sol quedar, misteriosament, fora de tota anàlisi marxista) són d'aquesta segona categoria. L'última plasmació gràfica d'aquest fet, com una mena de metàfora, va tenir lloc el dilluns 28 de febrer, en què el fred extrem que feia aquell dia, totalment previsible en un hivern de fred polar

com el d'aquest any, a l'aeroport del Prat van quedar cancel·lats cap a 200 vols, per una raó de força major: perquè els amos del lloc, AENA (Aeropuertos Españoles y Navegación Aérea), tenien dispostat... un sol aparell!, només un, per treure el glaç acumulat a les ales de tots els avions que hi aterraven.

Això només és una anècdota, però que, sumada a totes les altres anècdotes que dona la relació laboral entre l'empresa Espanya SA i la treballadora Catalunya tots els dies de l'any, fan una categoria, i és aquesta que dèiem: que l'amo que ens té a sou és un tipus que s'estima més assegurar-se la relació de dependència que no pas un rendiment òptim del país assalariat que és aquest nostre.

Un amo més intel·ligent, i fins i tot més llest i prou, pensaria probablement que, donant unes bones eines als seus treballadors, aquests, tot i cobrant els mateixos sous de misèria, produirien més, i per tant ell se'n beneficiaria directament. Però ni així: nostre senyor s'estima més veure'ns putejats, empenyats, irritats i sempre amb ganes de canviar de feina, i que, malgrat tot això, ens deixem explotar fins a la sacietat, en una empresa col·lectiva sense calefacció a l'hivern i sense aire condicionat a l'estiu, amb unes carreteres tercer-

mundistes (excepte les autopistes, que, com a vies ràpides que són — quan no estan col·lapsades —, l'amo les considera un luxe que els usuaris han de pagar); amb unes infraestructures del segle dinou, amb unes comunicacions terrestres, marítimes i aèries desastroses, amb unes vies de ferrocarril més lentes ara que quan les van inaugurar, el segle passat; i sempre tots subjectes a una burocràcia carregosa, cara de mantenir i fiscalitzadora de l'activitat comercial autòctona, que a damunt sempre aixeca en l'amo, desconfiat i malcarat, sospites de ser tramposa, evasora d'impostos i insolidària amb els interessos empresarials.

I en aquest ambient modèlic (d'un cert model d'empresa), idíl·lic (per a l'empresari), encara hi ha catalans que s'atreveixen a reclamar transparència en les balances fiscals, i se sorprenen que vagin passant els mesos i els anys i no hi hagi maneres de saber quant paga i quant cobra cadascú, en aquesta autoanomenada "empresa comú". Però a veure: on s'és vist que un amo es dediqui a ensenyar els llibres de comptabilitat als seus empleats, caram!

Fermí Sidera Riera

En una ocasió que el Papa feia anys, un infant que l'abraçava es posà la mà a la butxaca i li donà un caramel. El pontífex, emocionat, però acostumat a ser abraçat (ha estat el primer que s'ha deixat tocar), xiuxiuejà que allò no s'ho mereixia. Aquesta anècdota ens il·lustra el caràcter d'un Papa marcat biogràficament per la història del segle XX i la nacionalitat polonesa. Quan el cardenal Wojtyła, arquebisbe de Cracòvia, va sortir per primer cop el 1978 a la balconada del Vaticà, els periodistes estacionats a la plaça de Sant Pere, plena de gom a gom, exclamaren: és el polonès! Feia quatre segles que tots els Papes eren italians i després del Concili Vaticà II, llegat de Joan XXIII i Pau VI, i el brevíssim de Joan Pau I, mort en estranyes circumstàncies, un home desconegut de 58 anys i de somriure afable es feia càrrec de la institució més vella i resistent del món, l'Església Catòlica, amb vint segles d'història al darrera, mil milions de fidels i uns temps tan convulsos com incerts al front.

Joan Pau II ha mort després d'un llarg pontificat de més de vint-i-set anys. El fet de quedar orfe de pare als 21 anys, després de perdre la mare i el germà, i l'experiència dels règims totalitaris nazi primer i comunista després, féu que assimilés el missatge de Jesús a les llibertats individuals i el sofriment de Crist amb el seu particular, des de ben jove. I certament, Joan Pau II tampoc ha baixat de la creu, predicant amb l'exemple. Tot i el poder de la imatge que avui ens esclavitzava, ha mostrat públicament la seva progressiva decadència física i el dolor que aquesta li produïa. Els darrers anys han estat un autèntic via crucis del representant de Déu a la Terra (pels catòlics). Potser ha estat aquest esperit el que l'ha dut a un rècord in-

èdit de beatificacions i santificacions. Però el Vaticà, conscient de la mimba de la seva presència

en la societat, ha gestionat aquest pontificat i el dolor, l'agonia i la mort del Papa, amb culte a la personalitat i una gran eficàcia mediàtica. Per uns dies han tornat a ser el centre de tot. Però també és cert que cues de quinze hores per veure quinze segons les seves despulles només s'expliquen per veritable fe. Això, o l'home ha embogit del tot.

La diplomàcia vaticana ha estat clau en aquest procés, més que el passat dramaturg de Karol Wojtyła. El Papa polític, com alguns l'anomenen, ha participat en les relacions polítiques internacionals de l'últim quart de segle en la mesura que ha pogut. El fet de recolzar el sindicat Solidaritat i treballar per la caiguda del teló d'acer, gairebé li costa la vida en l'atemptat de 1981. Va sobreviure gràcies a la intercessió de la Verge de Fàtima, segons ell, que predeïa aquell succeís en el darrer misteri. Joan Pau II el gran, el sant, el mediàtic, el del papamòbil i el del bes a terra, el viatger, ha estat innovador. Seguidor de la tasca evangelitzadora de Pere, ha fet un centenar de viatges que han tingut quelcom més d'apostòlics. Li ha quedat Rússia i la Xina, i molts el recorden plorant en la frontera d'una república bàltica contemplant Rússia. Fins a quin punt el Sant Pare fou clau per a la caiguda del bloc de l'Est està en plena discussió.

La pau ha estat la seva obsessió. Ha estat contrari a la primera guerra del golf i la invasió de l'Iraq, i no ha deixat de condemnar els conflictes bèl·lics, la violència i el terrorisme. Ell mateix va conversar amb el seu propi assassí, al qui perdonà. Aquest desig de diàleg el portà a la mesquita dels omeies a Damasc, al museu de l'holocaust a Jerusalem (on va reconèixer els silencis còmplices de molts catòlics), a connectar amb el Dalai Lama i a una trobada ecumènica de religions a Assís. Tot i això, s'està molt lluny d'una veritable concòrdia per la rigidesa doctrinal que representa aquest pontificat. En les encíclics i viatges també ha predicat en contra de la pobresa i els efectes negatius del capitalisme salvatge. Fou històrica l'homilia que pronuncià a la plaça de la revolució

de l'Havana davant Fidel Castro, a qui també li exigí la llibertat dels presos. Beatificà la seva amiga Mª Teresa de Calcuta i, en canvi, però, i això forma part d'aquest controvertit personatge, ha desmuntat amb ràbia la Teologia de l'Alliberament, ha santificat l'Escrivà de Balaguer i flirtejat amb l'Opus Dei, per convicció o necessitat, conscient del suport econòmic que suposa aquesta prelatura per a les finances vaticanes. Aquest cert progressisme en temes socials no l'eximeix de ser un Papa conservador i fins i tot reaccionari, per a molts d'esperit preconiliar, en qüestions de catecisme i moral sexual. La crítica a l'anticoncepció, l'homosexualitat, la investigació genètica, l'eutanàsia, i la marginació de les dones, ha significat una clara vulneració de drets humans elementals. L'entorn del Papa aquests darrers anys ha estat implacable. És per això que els temps escandalosos que corren no demanen un Papa continuista o un ancià de transició, sinó un Papa jove i del tercer món, que signifiqui una major obertura mental i moral que aturi la davallada de vocacions, tot i el miratge d'aquestes trobades multitudinàries de joves i concerts de rock. Molts joves que l'aclamaven segur que es posaven condó després. Només cal llegir les estadístiques o anar un diumenge a missa.

El centralisme creixent del Vaticà ha significat la repressió de les realitats nacionals europees a favor dels estats, i la nostra església n'ha estat víctima. Evidentment, part de la responsabilitat recau en les nostres pròpies jerarquies, que van renunciar a una conferència eclesiàstica pròpia a favor d'una regió. Joan Pau II només ha parlat català en el seu únic viatge a Catalunya. El Papa el solia recordar pels llamps i trons que el perseguiren en aquella breu estança. En les salutacions nadalenques ha parlat en infinitat de llengües indígenes, però no ha gosat mai fer-ho en la nostra. Fou com si no existís. Nogensmenys, les seves darreres paraules en públic gairebé inintel·ligibles esperem que siguin un signe d'esperança: Welcome!

Joan Corominas

Vivim en un món en què tot està regulat. No pots fer un pas, un viatge, obres, demanar un permís, comprar vehicles o qualsevol gestió on no s'hagi de complir un **Reglament, Decret, Norma o Llei** que ho reguli. Tot aquest conjunt d'actuacions i regulacions que afecten un tema en concret, són les **Normatives**. En tenim de **Municipals**, de la **Generalitat**, d'**Estatals**, d'**Europees** i d'altres....

Moltes d'aquestes normes les vivim cada dia i ens són més visibles. Em refereixo a les **normes de trànsit**. D'altres, les descobrim al caminar pels carrers o noves zones urbanitzades del poble, que compleixen el **codi d'accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques**. Algunes d'aquestes normes estan més amagades i les acabes descobrint el dia que vols fer alguna cosa. Per exemple, si decideix fer una casa, el primer que feu és anar a veure un constructor i li exposeu els vostres gustos; que si aquí hi farem una terrassa, que si aquí hi farem dos pisos d'alçada, etc.

-A poc a poc! -us dirà el constructor-, primer aneu a veure l'arquitecte que us farà el projecte ajustat a les **Normatives** i després parlarem de la resta.

L'arquitecte ja d'entrada et diu que una cosa és el que tu vols fer i l'altra és el que permeten fer les **Normatives municipals**. Aquestes regulen, entre d'altres coses, les superfícies edificables, les alçades, els volums, les alineacions i formes de les façanes, etc. Quan tingueu clar què es pot fer, iniciareu el projecte. A mida que el projecte va avançant, trobareu més normatives, **Normatives de la Generalitat**, relacionades amb el sistema

de **construcció i els materials** a emprar, de l'**habitatge** i les seves mides pels passos, les escales, celoberts, lavabos, etc. Quant a les **instal·lacions** no deixen ni un pam sense regular, solen ser **Normatives estatals**: les de **Baixa Tensió** per a les instal·lacions elèctriques, per a les instal·lacions de **gas**, per a la **calefacció i per a l'aire condicionat, les Normatives contra incendis** als edificis... Una vegada tot decidit, (decidir és un dir, ja que els que realment decideixen són les Normatives vigents, els tècnics, etc.) i que compleixi amb les Normatives sectorials que li són d'aplicació, acabareu el projecte.

Aquest projecte s'haurà de presentar a l'ajuntament per demanar el permís d'obra, juntament amb instàncies i altres documents perfectament **regulats i normalitzats**. Passaran els filtres dels tècnics municipals, que moltes vegades hi troben algunes deficiències, en base a una o altra **Normativa** o a criteris distints a l'hora d'interpretar-los. N'existeixen tantes de normatives, que els mateixos tècnics, a vegades, les desconeixen. Esmenades aquestes diferències, obtindreu el permís. Quan el llegiu, veureu la quantitat de **Decrets i Normes** en què es basa la llicència d'obres i algunes de les condicions que us obligaran a complir.

La fase de la construcció està totalment regulada, molt especialment en els temes relacionats a la **Seguretat de l'obra, la llei de riscos laborals** i totes les normes i reglaments aplicats a la **Seguretat a la construcció**.

Els controls de qualitat, també estan regulats tant per la seva freqüència com per la manera de fer-los. Tots els

assaigs de qualitat estan regulats per les **Normes UNE** o similars.

El tema de la casa és un exemple de com les **Normatives** ens tenen molt ben collats i són poques les coses, per no dir cap, que s'escapen del seus dominis. Així i tot encara les coses poden fallar, exemples no en falten, i és ben actual el cas del Carmel a Barcelona.

Les **Normatives** les fan sempre al final del camí. Una vegada hem ensopegat repetidament amb un problema, després creen unes normes per intentar regularitzar-ho i així ja estem contents, ja té la **Normativa** que el regularà i no passarà mai més.

Amb els meus amics de la bicicleta ens agrada anar molt pels boscos i paratges de les nostres contrades, amb el pensament que allà al bosc i al cims estem lliures de **Normatives i Regulacions**. Amics meus, us haig de dir que no, tot el contrari. Segurament us trobareu en una zona totalment protegida pel **PEIN**. No toqueu aquesta planta, arbre o animal, perquè segurament és d'una **espècie protegida o en perill d'extinció**.

Et passes el dia complint o infringint un munt de **Normatives**. Sort que una vegada a casa, pots estar tranquil, perquè aquí les **Normatives** ja s'han acabat. - Que t'ho pensis!, segurament us trobareu amb algú, no vull dir qui, però tots coneixereu el vostre "qui", que us dirà: -NO toquis això; -NO passis que és net; -NO embrutis; -Ja has baixat les deixalles?; -Ja has fet això i allò altre?...

Ja ho veieu, aquesta sí que és la **Normativa de les Normatives**, la mare de totes, i molta atenció, és d'obligat compliment.

Rafel Sala i Oller

Clara Segura

Joel Joan

rem aquesta temporada ja que hi he assistit com un espectador més i no com un professional, tot i que les he intentat explicar tan bé com he sabut, arribant a la conclusió que ha estat una temporada molt ben acceptada pel públic,

Com a final del 1r trimestre se'ns presenta al nostre teatre l'obra dirigida per l'autor i director Javier Daulte *Ets aquí*, interpretada per Joel Joan i la Clara Segura.

Exhaurides les entrades els dos dies degut a la gran popularitat dels dos actors per les seves actuacions a la televisió i al cinema i, sobretot, a la seva gran interpretació, que, una vegada més, ens ho van demostrar. L'obra és el relat d'una comèdia de fantasmes i fantasia, tot ben salpicat per un punt de comicitat que fa les delícies del públic, on es barreja l'amor i l'entrega per la pèrdua de la persona estimada, com en aquest

cas la seva dona. Tot en si és un deliciós joc teatral on el públic s'hi entrega totalment. I així ho va demostrar amb una forta ovació als dos intèrprets, que van haver de sortir diverses vegades per tal d'agrair la bona acollida que se'ls va dispensar. Així mateix, voldria agrair l'oportunitat que m'ha donat la direcció d'aquesta revista i les atencions rebudes pel Sr. Sunyer, que m'ha permès fer una petita síntesi de les obres que han anat passant pel teatre.

Tanmateix, demano als nostres lectors que m'excusin per la meva manca d'experiència alhora de relatar les obres que hem vist i veu-

el qual crec que era minoritari del nostre poble.

Per acabar, vull fer esment i no "crítica" als responsables de la programació d'enguany, al fet que s'ha trobat a faltar en general comèdies o "comedietes", així com un excés de monòlegs, els quals a les persones d'una edat més avançada els costa una mica més de comprendre. Per això, agrairia a la direcció que per a la propera temporada en fes ressò, ja que crec que per a la gent gran també s'ha fet el nostre teatre.

Gràcies anticipades.

Josep Mª Pla.

notícies

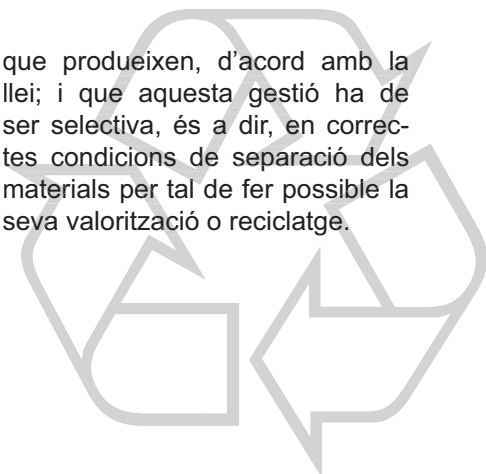
L'Ajuntament de Salt actualitza els cens d'activitats per facilitar el reciclatge de residus comercials.

A partir de finals de mes, l'Ajuntament de Salt iniciarà una campanya per actualitzar el cens d'activitats del municipi, que ha de servir per fer una quantificació ajustada de la producció de residus en funció de cada tipus d'activitat, i avaluar la possibilitat d'establir un sistema de recollida porta a porta.

Agents del Consell Comarcal visitaran els comerciants per estimar de forma precisa quina és la producció d'escombraries de cada activitat i estudiar quin seria el sistema més adequat de recollida selectiva dels residus.

La Llei Reguladora de Residus de la Generalitat de Catalunya estableix que els establiments comercials són responsables de l'adequada gestió dels residus

que produeixen, d'acord amb la llei; i que aquesta gestió ha de ser selectiva, és a dir, en correctes condicions de separació dels materials per tal de fer possible la seva valorització o reciclatge.

Residus comercials

Club Petanca Salt

Les fèmines del Club Petanca Salt continuen arrasant en totes les competicions de la Federació Catalana de Petanca, després de l'èxit a la Copa President, al provincial per tripletes i ara, per no ser menys, al campionat individual la Dolors Espinosa var assolir el 2n lloc i la Loli Vázquez el 3r, i els juvenils Xevi Mir i Oscar Lara es van classificar 2n i 3r, respectivament. També cal destacar que en Xevi Mir a les eliminatòries fetes a Santa Perpètua va quedar entre els 8 millors de Catalunya i tan sols li va manca una mica de sort per passar ronda. El dilluns de Pasqua vam celebrar

continuar amb les partides fins arribar a la final, que va ser guanyada per la dupleta de Montse Cabrélez i Gregori Anton, que es van imposar a l'equip de Carmen Muñoz i Xevi Mir; en 3r lloc, Anna Pérez i Tono Duran, i en 4t lloc, la Fina Espinosa i Xevi Soler. Tots ells van rebre els premis corresponents de les mans de membres de la junta del club.

El dia 9 d'abril es va fer el sopar de l'entrega dels premis de la lliga dels diumenges, a la qual van assistir 37 persones, la vetllada va anar molt bé i el sopar va resultar mol bo, encara que ens vam retirar molt d'hora, ja que el diumenge havíem

a les pistes del club el tradicional concurs de dupletes mixtes i la participació va ser del màxim de jugadors que poden jugar a les 10 pistes de què disposem fins ara al club. Al migdia vam parar per dinar tots plegats en un restaurant de la vila i tot seguit vam con-

tinuar a les pistes de l'Avinyonet la Trobada de Primavera que cada any per aquestes dates organitzem les dues directives. Un total de 60 jugadors es van inscriure per participar al sorteig amb caps de sèrie. Es van formar 4 grups de cinc per enfrontar-se tots contra tots i classificar els dos primers de cada grup, i després de semifinals i finals, establir els guanyadors. L'equip de Josep Capel, Josep Jorquera i Dani Cufi van guanyar la final a Joan Zafra, Toni Ortiz i Fina Espinosa; pel 3r i 4t lloc, Gregori Anton i Antònia Curt van derrotar a Xevi Mir, Yolanda Jorquera i Patricio Culhane, els quals van rebre de mans de la junta els premis corresponents. Hem d'agrair a la presidenta de l'Avinyonet el detall que va tenir a l'obsequiar els participants amb un fantàstic pastís acompanyat de cava i moscatell, que ens va ajudar a suportar la gran tramuntanada que va bufar durant tota la competició.

A la lliga dels dissabtes a la tarda, els guanyadors del mes de març van ser: 1r Quim Parés, 2n Pere Fornells i 3r Pepita Cobos. El delegat els va fer entrega dels premis que els pertocaven a cadascú.

Josep Boó i Alech

Freixe de fulla petita

És un dels arbres que trobem als nostres rius i torrents. Es tracta d'un arbre de fins a 15 mts. d'alçada que, en con-

dicions favorables pot arribar fins els 25 mts. Un tronc gruixut i d'un to grisenc l'escorça amb la capçada ovalada i allargada, però també arrodonida quan té prou espai. Les fulles són compostes amb un nombre de foliols imparell, generalment entre 5 i 9. Aquests foliols presenten el marge dentat.

Dins la mateixa espècia, a vegades podem trobar altres espècies

més petites i menys diferenciades, és el que anomenem subespècies. En el cas del freixe de fulla petita hi ha dues subespècies; la primera no té pèls als nervis del folioli i es tracta de la subespècie angustifolia i en canvi, en la subespècie oxycarpa la part inferior del nervi mitjà es peluda. Aquesta pilositat és el caràcter que permet distingir-ne les dues subespècies.

La flor es raïm és poc vistosa ja que no té sèpals ni pètals; d'aquesta flor en sortiran uns fruits aplanats i allargats que són les llavors alades o sàmares.

Amab què el podem confondre? Amb altres espècies del seu gènere

re com ara el freixe de fulla gran propi de la muntanya humida, i el freixe de flor plantat arreu dels nostres parcs i jardins i espontani al País Valencià.

Per tal de distingir-los pararem atenció al nombre de foliols, el freixe de fulla petita té pocs foliols: entre 5 i 9, mentre que el fulla gran presenta, tal i com el seu nom indica, una fulla de grans dimensions amb un nombre de foliols de 9 arribant fins els 13.

Pel que fa al freixe de flor, la seva florida espectacular i uns foliols més ovalats i no tan estrets ens permeten també distingir-los amb facilitat. Cal fer esment de que el

freixede flor és espontani i silvestre del País Valencià i comença a créixer fora dels jardins on es cultiva, apareixent com espècie nova en alguns rius i rieres de Catalunya on abans no és coneixia.

Quan el veurem amb flor o amb fruit? El freixe de fulla petita floreix molt aviat, entre els mesos de gener i març. Els fruits romanen llarg temps a l'arbre i cauen a la tardor; la seva petita ala en facilita la dispersió permeten uns petits vols que allunyen la llavor del seu progenitor. On el podem trobar? Es tracta d'una espècie no excessivament abundant, la trobarem en rius i torrents de la terra baixa mediterrània su-

perant molt rarament els 1.000 mts.; lligat als boscos de ribera, especialment a les alberedes on és una espècie característica; a mesura que ascendim pels rius és substituït pel freixe de fulla gran, més muntanyenc i d'indrets amb un clima més fresc.

Alfred Bellés

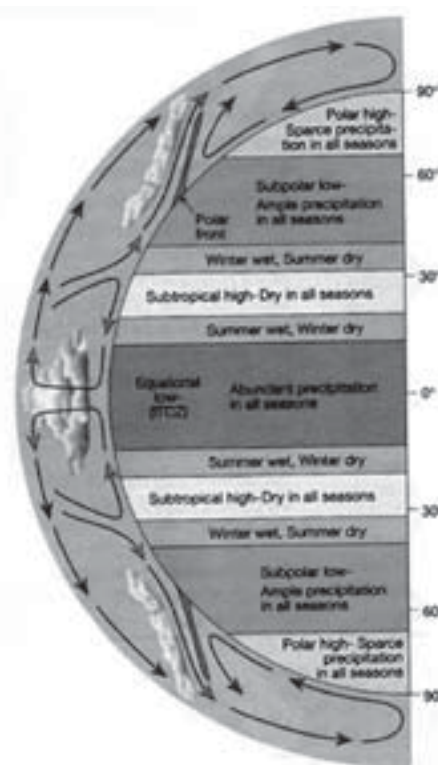
Canvi climàtic o l'escalfament del planeta (II)

Us estava explicant el mes passat com l'escalfor que ens arribava del Sol i el moviment rotatori de la Terra eren els culpables del moviment general de l'atmosfera. I com l'aire que s'elevava d'arran de terra fins als límits de la troposfera (uns 12 km), a la regió equatorial, i que hauria de viatjar fins al Pol nord i allà refredar-se i baixar fins arran de terra per tornar fins a l'equador, no ho feia així per culpa del moviment de la Terra. Aquest aire que havia d'arribar fins al Pol en realitat baixava abans, més o menys a la nostra alçada. De fet per a ser precisos s'ha de dir que baixa un pèl abans a uns 30°. Si us pregunteu a on cau això us és molt fàcil descobrir-ho, només cal agafar qualsevol atlas i buscar qualsevol dels grans deserts que es troba en el nostre hemisferi (el Sàhara per exemple). Els dos fenòmens estan relacionats, ja que aquest aire que baixa no té gens d'humitat, és completament sec i per tant no porta pluges. A més, impedeix que s'acosti qualsevol de les perturbacions que s'acosten des de l'Atlàntic des de l'Oest.

Per una altra banda, i també per culpa del moviment de la Terra, l'aire que circula des del Pol Nord arran de terra cap al sud quan arriba a l'alçada del 60° (més o menys on es troba Dinamarca) puja cap a munt. Al mig d'aquests dos grans moviments d'aïres es troba la major part d'Europa, a on no hi ha un moviment d'aire massa clar, molt

complex, una barrija-barreja provocat pels dos moviments principals. És en aquesta zona on es produeixen les depressions, els fronts càlids i els freds...

Tota l'energia necessària per aquest moviment és produït per l'escalfor del Sol, per les diferències de temperatura entre un lloc i altre de la Terra. Recordeu l'exemple de l'aigua dins d'una cassola i a sobre d'un foc que us vaig posar per explicar la circulació atmosfèrica? Doncs bé, quan llancem grans quantitats de CO₂ a l'atmosfera és com si pugéssim el foc. L'aigua de dins de l'olla com a bon fluid intentaria contrarestar aquest augment de la temperatura movent-se més ràpid i per tant augmentant les turbulències. L'atmosfera, que també és un fluid, faria el mateix i com a conseqüència d'aquesta acceleració de moviment els anticiclons (que són els que manen el temps en la nostra zona) podrien canviar de lloc, cosa que faria que poguéssim canviar totalment el temps. Si l'anticicló es troba al sud-oest, sobre l'Atlàntic, fa que les depressions passin per sobre d'ell i que ens arribin contínuament pluges una rera l'altra (una situació molt típica de l'hivern). Però si en lloc d'això l'anticicló se situés a l'est d'Anglaterra, com ha passat aquest any, agafaria aire

del nord i ens el llançaria a sobre i com a conseqüència baixarien les temperatures i no plouria gens. Quan els científics parlen de l'augment de la temperatura del planeta es refereixen a nivell general. A nivell local pot ser molt diferent. En la zona que ens trobem es creu que les temperatures a l'estiu seran més altes, que la primavera i la tardor tendiran a desaparèixer i que les pluges es concentraran en menys dies i que seran més torrencials.

Manel Torramadé i Hors

El passat 24 d'abril, coincidint amb la celebració de l'Exposició de Flors de Salt, el Museu de l'Aigua va oferir la segona representació de "Fem un Salt Històric", una visita teatralitzada a diferents indrets singulars del municipi, a càrrec de l'empresa de serveis educatius Àrtemis i Debòlit Teatre.

A través de les explicacions del guia, el públic assistent va poder conèixer l'origen i la història d'espais tan rellevants com el Mas Llorens, l'església de St. Cugat, la plaça de la Vila, la sèquia Monar... o recordar altres espais o indrets que si bé no són tan antics han sigut part important de la vida de molts saltencs: el Safareig de les Dones, les indústries tèxtils, alguns antics comerços instal·lats al carrer Llarg o a la plaça de St. Jaume, com can Panxut, can Pau Masó, can Junquera, ca la Cileta...

El passeig va estar acompanyat de les intervencions d'uns divertits personatges que van recrear episodis de la vida d'una família de Salt, els membres de la qual van ser treballadors del Mas Llorens, jornalers dels Marquesos de Camps, treballadors de les prime-

res indústries tèxtils...

La satisfacció del públic en acabar la representació va demostrar l'èxit de la proposta. Els assistents van passar una molt bona estona en aquesta visita-itinerari, que pretén explicar la història de Salt d'una manera lúdica.

El Museu de l'Aigua oferirà noves representacions els diumenges 22 de maig, 19 de juny i 23 de juliol. Per tenir informació sobre el calendari de representacions i fer la reserva per a assistir-hi podeu telefonar al Museu de l'Aigua (972 40 21 48) o a la Factoria Cultural Coma Cros (972 23 16 81).

Fotos: Martí Artalejo

Padró d'Habitants

Edicte de notificació d'inici d'ofici d'expedient per donar de baixa del padró municipal d'habitants
Exp. 268/2005

De conformitat amb l'establert per l'article 72 del Reglament de Població i Demarcació Territorial de les Entitats Locals, s'ha iniciat d'ofici expedient per donar de baixa del Padró Municipal d'Habitants a les persones relacionades a continuació, ja que s'ha constatat que des de fa temps no resideixen en el domicili on consten inscrites:

<u>NOM COGNOMS</u>	<u>DNI / NIE / PASSAPORT</u>
FIKRI ARROUFI	S525117
ABDELKADER BAILLAL	L160096
EL HASSAN BOUKILI	S239061
OFELIA CARRASQUILLA GONZALEZ	CC32435220
MANUEL CARRILLO GIMENEZ	23576862-E
MARIO CARRILLO HERNANDEZ	40510185-D
OLGA CARRILLO HERNANDEZ	40337617-X
MANUEL DIAZ MESA	40515866-D
CHRISTIAN FABIO DIAZ SILVA	40539112-W
MARC DIAZ SILVA	40539113-A
MARC ESCARRA RODRIGUEZ	40345753-G
NARCISO ESCARRA SALA	40311868-K
RAMON GARCIA GARCIA	40297697-H
ANDREA GARCIA MERINO	
LETICIA GARCIA MERINO	40371625-R
MAURICIO GONZALEZ CARRASQUILLA	CC71730175
CAROLINA GONZALEZ RUIZ	RC24486900
MARIA HERNANDEZ DEL CUERPO	23655024-F
MOHAMED LAANAYA	3265768-K
ABDELKARIN MAANAN ISMAEL	45293129-B
ARACELI MERINO MERINO	9751031-C
JESUS MERINO MERINO	9812385-X
ANA MARIA RODRIGUEZ RIZOS	40302875-K
LUZ AMPARO RUIZ VALLEJO	CC43618698
MARIA PILAR SILVA BLANCO	40323234-W
FABRICE WALSER	649538

Atès que no s'ha pogut practicar la notificació, ja que es desconeix el domicili actual dels interessats, s'efectua mitjançant anunci al tauler d'edicte de l'Ajuntament i al Butlletí Oficial de la Província, perquè dins el termini de 15 dies a comptar des de la data de publicació d'aquest anunci, pugui formular al·legacions i presentar els documents i justificacions que cregui convenients.
L'Alcalde. Signat: Jaume Torramadé i Ribas

BOP de Girona núm. 64 - 5 d'abril de 2005

Núm. 3.455 - Recaptació de Tributs - Edicte de notificació de liquidacions tributàries de deutes

El Cap de la Recaptació de Tributs de l'Ajuntament de Salt,

FA SABER: Que l'Alcaldia-Presidència ha aprovat LIQUIDACIONS tributàries de deutes a càrrec dels contribuents que es detallen en el BOP esmentat.

Núm. 3.094 - Recaptació de Tributs - Edicte de notificació de citació per compareixença

El Cap de la Recaptació de Tributs de l'Ajuntament de Salt, d'acord amb allò que preveu l'article 103 del Reglament General de Recaptació i l'article 59.4 de la Llei 30/1992, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, així com arts. 62, 109 i 112 de la Llei General Tributària 58/2003,

FAIG SABER: Que no havent pogut practicar la notificació directa de debits als deutors a la Hisenda Local que es Relacionen en el BOP esmentat, per ser desconeguts o haver refusat l'intent de notificació, es procedeix a notificar legalment mitjançant el present anunci.

I com que no ha estat possible realitzar la notificació directa als contribuents esmentats per causes no imputables a l'administració, després de diversos intents, mitjançant aquest anunci i d'acord amb allò que preveu l'article 103 del Reglament General de Recaptació, i l'article 59 de la Llei 30/1992 de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, així com arts. 62, 109 i 112 de la Llei General Tributària 58/2003, se'ls cita per a ser notificats per compareixença en aquesta Recaptació, en el termini de 15 DIES des de el següent a la publicació d'aquest anunci en el BOP, amb l'avertiment que, transcorregut aquest termini sense comparèixer, la notificació s'entendrà produïda a tots els efectes legals, així com de totes les successives diligències fins que finalitzi el procediment, sense perjudici d'una posterior compareixença.

El termini d'ingrés per efectuar el pagament serà el següent:

Publicació de l'anunci BOP entre els dies 1 i 15 de cada mes, fins al dia 20 del mes posterior, i publicació BOP entre els dies 16 i l'últim dia del mes, fins al dia 5 del segon mes posterior; advertint-los que, transcorreguts aquests terminis, s'expediran els títols d'execució, iniciant-se el procediment de constrenyiment, amb el recàrrec corresponent i els interessos de demora, segons disposen els articles 20, 97, 98, 100, 109 i concordants del Reglament General de Recaptació, així com arts. 26, 28, 161 i 167 de la Llei General Tributària 58/2003.

Pau Alabajos: Futur en venda

Futur en venda és el primer treball discogràfic d'un jove cantautor, **Pau Alabajos**, i la guarnició instrumental de luxe que l'acompanya, els músics furtius. Onze cançons plenes de sentiment amb uns arranjaments particularment intimistes: lletres sinceres i directes escrites en valencià, que parlen d'un univers compartit, d'una realitat comuna, amb una certa dosi de crítica social, però també reflexions privades i personals. Sensibilitat, franquesa i empatia són els ingredients bàsics del missatge que aquest cantautor ens vol transmetre. Poesia al servei de la música, música al servei de la poesia.

Aquest innovador projecte s'ha forjat en els carrers de València, literalment: es fan anomenar els músics furtius en senyal de protesta per una estricta normativa municipal que prohibeix fer música a la via pública. Però de cap manera es queden de braços creuats. Els dissabtes de nit, o bé els diumenges de vesprada, quan tenen oportunitat, regalen una actuació sense endoll als transeünts casuals que s'acosten al districte de **Ciutat Vella**: és la seua peculiar manera d'arribar al públic, de fer sentir la seua veu.

Remixes 81-04 Depeche Mode

Disc recopilatori de tots els singles del grup format el 1980 en diverses modalitats: un CD, doble CD, triple CD i també en vinil en un format de 6 discos. La gràcia del disc és que les mesclades les han fetes gent molt important del món del pop i de la música electrònica com "Air", "Goldfrapp", "Portishead", entre d'altres.

En tu fiesta me colé -Diversos

L'ona poppie formada pels grups més cool del pop independent espanyol s'han reunit per retre homenatge a un dels mítics de la història de la música espanyola, Mecano. Els nous grups indie han adaptat i versionat amb un aire molt més fresc i vanguardista els temes bàsics del grup que formaven Ana Torroja i els germans Cano. Despistaos, Chico y Chica, Los Peces, No se lo Digas a Mamá, La Tercera República, Cecilia Ann, Ela, Pauline en la Playa, Los Acusícas i Sybel, entre d'altres, han convertit cançons com Una rosa es una rosa, Aire o el mític 7 de Septiembre en una festa de colors. Tots els temes, amb nous títols, tenen un so totalment actual i fresc però conserven íntegrament les lletres escrites pels seus autors originals. El més curiós és que molts dels cantants que han intervingut en aquest homenatge eren encara nens quan Mecano tocava els temes que ells ara han modernitzat i reinterpretat amb molt encert. *En tu fiesta me colé* ha aportat a les cançons d'Anna Torroja i companyia aquella festa i alegria que els faltava. Teniu un CD doble per comprovar-ho.

Oriol Pallàs i Moré

CONCURS "QUÈ EN SAPS DE LA MIRONA?"

Contesta a la següent pregunta:

1- Quin dels músics programats dins del BMF '05 és l'autor del conegut tema "Johnny B. Goode"?

Dues de les persones que responguin correctament les anteriors preguntes participaran en el sorteig mensual de 2 invitacions cadascuna, per un dels concerts que es realitzin a la Sala La Mirona durant el mes de JUNY.

Cal enviar la resposta al següent e-mail: musicalafarga@hotmail.com

És imprescindible que amb la resposta hi constin les dades següents: Nom i Cognom; Telèfon i e-mail

guia de serveis

EMERGÈNCIES

Bombers	085
Mossos d'Esquadra	088
Polici a Local	092
Emergències sanitàries	061

SERVEIS MUNICIPALS

Ajuntament	972249191
Biblioteca Jaume Ministral	972240322
Biblioteca Massagan	972405062
Cementiri Municipal	972240506
Centre Obert Infantil	972402373
Centre Social Mas Mota	972235105
Coma Cros	972231681
Deixalleria	972238811
Escola Bressol	972238388
Escola de Belles Arts	972244235
Estació Jove	972405007
Mercat Municipal	972231911
Museu de l'Aigua	972402148
Oficina Ambiental	972235128
Pavelló d'Esports Municipal	972240012
Piscina Municipal	972236306
Polícia Municipal	972249192
Ràdio Salt	972249151
	972249152
Teatre de Salt	972402004

CENTRES D'ENSENYAMENT

CEIP El Pla	972406106
CEIP La Farga	972235637
CEIP Mas Masó	972243967
CEIP Silvestre Santaló	972238619
CEIP Veïnat Gertrudis Moret	972400092
CIFO	972405570
Escola d'Adults	972241410
E. d'Educació Especial La Maçana	972235930
IES Salvador Espriu	972240246
IES Vallvera	972231919
Institut SES 3	972 234975
UOC (U. Oberta de Catalunya)	972405067
Ntra.Sra. Del Roser (Dominiques)	972233681
Pompeu Fabra	972234972
Vilagran	972241757

ALTRES TELÈFONS D'UTILITAT

Aigües de Girona, Salt i Sarrià	972201737
Bombers	085
Casa de Cultura "Les Bernardes"	972234695
Casal de Jubilats de Salt	972230498
Centre d'Atenció Primària	972243737
Correus	972237081
Hospital Psiquiàtric	972182500
Hospital Santa Caterina	972182605
Hotel d'Entitats	972242088
	972241128
Institut geriàtric Torras	972400563
Jutjat de Pau	972234012
Llar de Jubilats "Les Bernardes"	972232663
	972239061
Mossos d'Esquadra	972245446
Notaria de Salt	972230100
Parròquia de Sant Cugat	972234686
Parròquia de Sant Jaume	972236190
Piscina coberta	972236021
Residència assistida "Les Vetes"	972401014
Residència Geriàtrica "Nostra Llar"	972239199
Tanatori del Gironès	972249050

ESCOLES DE MÚSICA I DANÇA

Nou Espiral	972242999
[Interval]	972440483

TRANSPORT

Asoc. Empresarial del Taxi	972221020
Taxi Girona	972203377
Taxi Cèsar	608433010
Gironabus	972233243
Autocars Roca	972233572
Autocars Toni	650382778
Emilio Espigarrés Ortega	659434833

ADVOCATS

Bufet J. Garrigolas	972242387
Joan Nono Rius	972241544
Miquel Ricard Palau	972 405646

CONSULTORIS PRIVATS

DENTISTES

Jaume Rodríguez i Sanahuja	972241007
Dalmau Amorós	972242990
Serveis Dentals Salt S.L.	972232420

GINECÒLEGS

Santiago Bosch Arbusé	972239231
-----------------------	-----------

MEDICINA INTERNA

Turó Roca	972239063
-----------	-----------

MEDICINA GENERAL

Bagaria Canals	972241007
Riera Serra	972244192

LLAR D'INFANTS

Petit Jardí	972237927
El Barrufet	972231299
Petit Príncep	972236559
Escola Bressol	972238388

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Catalunya	972235878
-----------------------	-----------

PSICÒLEGS

Centre Psicològic	972401619
Psicologia i pedagogia salt	972243033
Iglesias Martí, F.	972400160

FARMÀCIES de Guàrdia

Farmàcia: DAVESA, Major de Salt, 20.	972230568
Dies: 3,11,19,27 de maig.	

Farmàcia: ESCATLLAR, Guillerries, 23.	972230103
Dies: 7,8,16,24 de maig.	

Farmàcia: GELI, Major de Salt, 157.	972233518
Dies: 4,12,20,28,29 de maig.	

Farmàcia: NIETO, Àngel Guimerà, 75.	972233645
Dies: 5,13,21,22,30 de maig.	

Farmàcia: ORDIS, Pg. Països catalans, 71.	972237704
Dies: 6,14,15,23,31 de maig.	

Farmàcia: MUÑOZ, Pg. Països catalans, 145.	972243412
Dies: 1,9,17,25 de maig.	

Farmàcia: PIFERRER, Major de Salt, 269.	972231249
Dies: 2,10,18,26 de maig.	

Per inserir publicitat en aquesta secció, modificar, ampliar o incloure alguna dada, cal que us poseu en contacte amb el Consell de Redacció al tel. 972 23 04 98 o mitjançant el correu electrònic farga@viladesalt.org

Ingredients:

1kg i ¼ de llom de porc
40 g de mantega de porc
pebre
sal

Per a macerar la carn:

6 cullerades soperes de salsa de soja
3 cullerades soperes de xerès
3 cullerades de sucre moreno
1 gra d'all aixafat
4 préssecs (naturals o en almívar)
4 rodanxes de pinya en almívar
30 g de mantega
2 cullerades soperes de mel
1 got d'aigua

Elaboració

Posar la carn en una safata. A continuació, barrejar els ingredients per a macerar, i amb aquesta barreja ruixar la carn. Deixar-ho macerar 12 hores.

Passat aquest temps, escórrer la carn, salpebrar-la i posar-la en una safata de forn on prèviament haurem desfet la mantega de porc.

Introduir la safata al forn a 210° durant 1h. De tant en tant, cal donar la volta a la carn i anar-la ruixant amb la seva salsa.

Uns 15 minuts abans que finalitzi la cocció de la carn, pelar i tallar els préssecs a trossos i tallar les rodanxes de pinya. Desfer mantega en un cassó i posar-hi a daurar els préssecs i la pinya. Quan ja estiguin daurats, afegir-hi la mel i deixar-ho caramel·litzar. Afegir-hi un got d'aigua, tapar-ho i deixar-ho coure durant 8 minuts.

Una vegada la carn ja estigui cuïta, la tallarem a llesques ben fines i la presentarem envoltada dels trossos de préssecs i pinya. Hi afegirem la salsa al damunt i ja estarà a punt de servir.

Recepta de la
Sra. TERESA PALOMERAS I
BOSCH
Comissió Gastronòmica del
Consell de la Gent Gran de Salt.

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70€
Anniversari
1920-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Naixements, casaments i defuncions de l' 1 de març al 15 d'abril

Naixements

Salimata Sangare	09/03/2005
Martín Chacón i Bonifacio	07/03/2005
Naïm Pubill i Domingo	06/03/2005
Laura Osa i Muñoz	11/03/2005
Banta Baldeh	11/03/2005
Thiago-David Dichiara	11/03/2005
Paula Calero i Baño	08/03/2005
Laura Gibrat i Carabellido	12/03/2005
Jamal Ablat	08/03/2005
Fátima-Zhora El Morabet	13/03/2005
Zadi Ceesay	24/02/2005
Yasir El Beghdadi	10/03/2005
Bilal Bahri	18/03/2005
Mieya Santamaria i Jiménez	17/03/2005
Bakary Magiraga	03/03/2005
Ali Trawally	13/03/2005
Fatou Sawaneh	22/03/2005
Nerea Pubill i Silva	17/03/2005
Saïda Benhaddou	03/03/2005
Joaquim Grabulosa i Ferrer	15/03/2005
Lídia Corona i Santos	23/03/2005
Eduardo-Josué Cerrato Hernández	22/03/2005
Paula Barchin i Ballen	20/03/2005
Sara El Khateb	21/03/2005
Luisa-Estefania Pugna	27/03/2005
Joshua Asare	18/03/2005
Joseph Asare	18/03/2005
Amos-Ikponwonsa	28/03/2005
Hawa Camara	30/03/2005
Kaixi Xu-y Camara	29/03/2005
Jordi Berga i Alcario	21/03/2005
Carla Fernández i Arvona	29/03/2005

Sergi Quintana i Moner	01/04/2005
Nicolàs Pineda i Martínez	04/04/2005
Aitor Pérez i Garrido	04/04/2005
Helena Calvo i Santamaria	30/03/2005
Walid Sefyoun	02/04/2005
Al Montassir Tahrioui	12/03/2005
Genís Asiain i Peracaula	07/04/2005
Zachary-Thomas Colmera i Vila	08/04/2005
Nmanding Nvie	09/04/2005
Miriam Teixidó i Fernanàez	01/04/2005
Hafsa El Marbouh	09/04/2005
Marc Merino i López	11/04/2005

Defuncions

Josefa Alonso Gómez	26/03/2005
Julita Bosch Casellas	13/04/2005
Antonia Casadevall Puig	27/03/2005
Maria Castanyer Rigau	01/04/2005
Carmen Coll Danés	02/04/2005
José Manuel Crespo Delgado	04/04/2005
Julián Gutiérrez Iglesias	19/03/2005
Salvador Hurtado Martín	15/03/2005
Francisco López Delgado	12/04/2005
Luis Molins Mateu	22/03/2005
Àngela Moradell Vila	18/03/2005

Casaments

Eduard Barceló Llanes – Anna Bores Reixach	09/03/2005
Fco. Álvarez Rubirola – Maria-Roser Vicens i Mussolas	11/03/2005
Ignacio Nulete López – Elisenda Nadal Matller	21/03/2005
Salami Oyiboke – Sandra Osifor	19/03/2005
Issaga Diallo – Jaqueline Ivette	12/04/2005

notícies

BOP de Girona

Anunci sobre aprovació convocatòria per a la concessió de subvencions per a activitats ciutadanes i ajuts a entitats L'Alcaldia-Presidència, en Decret signat en data 22 de febrer de 2005, va acordar aprovar la convocatòria per a la concessió de subvencions per a activitats ciutadanes i ajuts a entitats atorgades per l'Ajuntament de Salt, que es regiran per les Bases aprovades a l'efecte pel Ple Municipal de 17 de juny de 1996, publicades en el B.O.P. núm. 136, de l'1 d'octubre de 1996.

Podran sol·licitar subvencions les entitats ciutadanes legalment constituïdes i inscrites en el Registre Municipal d'Entitats, per a les activitats específiques relacionades en l'annex I de les Bases.

El termini de presentació de sol·licituds serà de 40 dies naturals comptats a partir de la publicació d'aquesta convocatòria en el BOP.

Salt, 14 de març de 2005. L'Alcalde. Signat: Jaume Torramadé i Ribas.

Edicte de convocatòria procediment de selecció de concurs oposició lliure, per a cobrir interinament 1 plaça d'agent de la policia local.

L'Alcaldia-Presidència en data 21 de març de 2005 ha pres entre d'altres el següent acord:

1r.- CONVOCAR el procediment de selecció de concurs oposició de torn lliure, per a cobrir interinament 1 plaça d'agent de la policia local de Salt, de la plantilla de funcionaris, amb subjecció a les bases generals i els annexos aprovats per la Junta de Govern Local en sessió celebrada el dia 17 de setembre de 2004.(BOP núm. 197, d'11 d'octubre de 2004)

2n.- PUBLICAR aquesta convocatòria al Butlletí Oficial de la Província i de forma extractada al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Salt, 31 de març de 2005. L'Alcalde. Signat: Jaume Torramadé i Ribas.

Encreuats

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2		■								■
3			■							■
4				■			■			
5					■					
6						■				
7			■				■			
8		■						■		
9										
10										

Horizontals: 1.- Va més enllà. 2.- Conjunt de dues coses de la mateixa espècie. 3.- Pronom personal i reflexiu. Adjectiu distributiu. Consonants. 4.- Vas de vidre sense peu. Possessiu femení. Bloc d'argila endurit al sol. 5.- Empren. Autor de Blanquerna. 6.- Impedeix de continuar un moviment. Al revés, pronom de tercera persona. 7.- Irritació violenta. Dos-cents. Al revés, article. 8.- Vocals diferents. Portaré. Consonants. 9.- Tal·lòfites sense clorofil·la. 10.- Donar una pallissa.

Verticals: 1.- Natural d'un país sud-americà (fem.). 2.- La part d'una habitació que la limita per dalt. 3.- Consonants. Teva. Símbol de bari. 4.- Al revés, que té un preu elevat. Consonants. Engany. 5.- Coure treballat en planxa. Rep algú que es presenta. 6.- Peça d'un mecanisme que es mou pitjant-la amb el peu. Vaig crear. 7.- Extremitat toràcica dels ocells. Article. Existeixes. 8.- Consonants. Híbrid de cavall i somera o d'ase i egua (plur.). 9.- Teixit de xarxa (plur.). 10.- Exposar alguna cosa als raigs del sol.

Solucions horitzontals: 1.- Ultra-passa. 2.- Parell. 3.- Us. Cada. Ms. 4.- Got. Ma. Madó. 5.- Usen. Lull. 6.- Atura. alle 7.- Ira. Cc. sel. 8.- Ae. Duré Sl. 9.- Bolets. 10.- Apallissar.

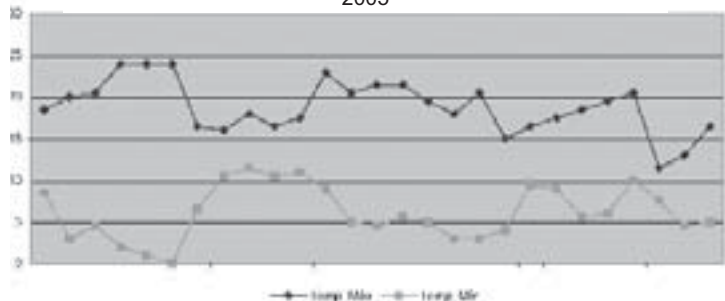
Solucions verticals: 1.- Urnua-iana. 2.- Sostre. 3.- Tp. Teua. Ba. 4.- rac. Nr. Dol. 5.- Aram. Acull. 6.- Pedal. Crei. 7.- Ala. La. Ets. 8.- Sla. Muls. Ss. 9.- Malles. 10.- Assolllar.

El temps

Temperatures i pluviometria del 15 de març al 10 d'abril

Evolució de les temperatures del 15 de març al 10 d'abril de 2005

Temperatura Màxima: 24° el dia 18, 19 i 20 de març
Temperatura Mínima: 0° el dia 20 de març

Pluviometria del 15 de març al 10 d'abril de 2005

Dies de pluja: 6 dies de pluja
Precipitació màxima en un dia: 9,3 litres el dia 29 de març
Pluja acumulada: 28,4 litres